

औपयिकीउपयोगार्हा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ शिरोमुखं च प्रच्छाद्य धरां ददृशोऽपश्यदितिसंबंधः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकाशीत्य  
 परदारास्म्यलभ्या च सततं च पतिव्रता ॥ न चैवौपयिकी भार्या मानुषी रूपणा तव ॥ २१ ॥ विवशांधर्षयित्वा च कां त्वं प्रीतिमवाप्स्यसि ॥ प्रजापतिसमो विप्रो  
 ब्रह्मयोनिः पिता तव ॥ २२ ॥ न च पालयसे धर्मलोकपालसमः कथं ॥ भ्रातरं राजराजानं महेश्वरसखं प्रभुं ॥ २३ ॥ धनेश्वरं व्यपदिशन् कथं त्विह न लज्जसे ॥ इ  
 त्युक्त्वा प्रारुदत्सीता कं पयंती पयोधरौ ॥ २४ ॥ शिरो धरां च तन्वंगी मुखं प्रच्छाद्य वाससा ॥ तस्या रुदत्या भाविन्या दीर्घा विणी सुसंयता ॥ २५ ॥ ददृशे स्वसिता स्त्रि  
 जः ॥ २७ ॥ न त्वाम कामां सुश्रोणीं समेष्वे चारुहासिनीं ॥ किं नु शक्यं मया कर्तुं यत्त्वमद्यापि मानुषं ॥ २८ ॥ आहारभूतमस्माकं राममेवानुरुध्यसे ॥ २९ ॥ इत्युक्त्वा ता  
 सत्तदा ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानप० सीतारावणसंवादे एकाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥  
 नक्षत्रताराभिरनुयातम मित्रहा ॥ २ ॥ कुमुदोत्पलपद्मानां गंधमादाय वायुना ॥ महीधरस्थः शीतेन सहसा प्रतिबोधितः ॥ ३ ॥ प्रभाते लक्ष्मणं वीरमभ्यभाषत  
 दुर्मनाः ॥ सीतां संस्मृत्य धर्मात्मारुद्धां राक्षसवेश्मनि ॥ ४ ॥ गच्छ लक्ष्मण जानीहि किं किं धायां कपीश्वरं ॥ प्रमत्तं ग्राम्यधर्मेषु कृतघ्नं स्वार्थपंडितं ॥ ५ ॥ यो सौ  
 दा ॥ ७ ॥ कृतघ्नं तमहं मन्येवानरापसदं भुवि ॥ यो मामेवं गतो मूढो न जानीते घलक्ष्मण ॥ ८ ॥ असौ मन्येन जानीते समयं प्रतिपालनं ॥ कृतोपकारं मां नूनमवम  
 दायैव काकुत्स्थत्वं रावान्भवमाचिरं ॥ ११ ॥ इत्युक्तो लक्ष्मणो भ्रात्रा गुरुवाक्यहितेरतः ॥ प्रतस्थे रुचिरं गृह्य समार्गण गुणंधनुः ॥ १२ ॥  
 धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ ७३ ॥ राघव इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ग्राम्यधर्मेषु मैथुनादिषु निमित्तभूतेषु प्रमत्तं असावधानं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ गुरोर्वाक्ये हिते चरतस्तत्परः ॥ १२ ॥